

Posudek na bakalářskou práci
Denisy Valentové s názvem Kapitola z dějin československé drezúry

Zadání práce mělo směřovat k detailnějšímu zpracování některého z témat, vztahujícího se k dějinám jezdeckého sportu v Československu. Autorka se původně vydala po stopách pramenů, které by ji nasměrovaly např. na zmapování dějin jejího jezdeckého klubu na základě např. kroniky klubu a vzpomínání pamětníků. Jiná možnost byla soustředit se na hlavně práci s pamětníky, prameny a literaturou a přinést nové svědectví o konkrétních podmínkách jezdeckého sportu u nás v minulosti.

Vše dopadlo trochu jinak. Studentka na více než půl roku přestala komunikovat a poté poslala několik dní před vypršením termínu k podání práce de facto z jejího pohledu hotovou práci. Tato bakalářka je postavena takřka výhradně na popularizační a metodické literatuře. Neuvádí - kromě věty: „*Cielom mojej práce je nie len sumarizácia dostupných informácií o vývine jazdecktva a drezúry vo svete a u nás. Kladiem si aj otázku, čo viedlo k stagnácii našej drezúry, hľadám okamih v jej dejinách, v ktorom sa vývin pozastavil, či spomali, kým v zahraničí pokračoval milovými krokmi*“ (s. 7 – 8) - v podstatě žádnou metodiku, cíle či teze, s nimiž chce pracovat.

V závěru na svou úvodní představu autorka reaguje pouze jedním odstavcem, v jehož rámci sumarizuje tvrzením, že „*...pokial sa pozrieme, akým spôsobom bola v totalitnom režime propagandou usmerňovaná verejná mienka, je pochopiteľné aj určité ukolísanie na vavrínoch v tejto oblasti. Ďalším faktorom, ktorý sa nám javí ako podstatný vo svojom vplyve na stagnáciu drezúrneho jazdenia boli (sic!) hospodárske pomery krajiny.*“ (s. 46)

V první části bakalářka přibližuje v obecné rovině vztah člověka a koně a dějiny jezdeckví od starověku do současnosti. V druhé části autorka – opět výhradně na bázi publikované literatury a tří diplomových prací, na dílčí témata vztahující se k jezdeckví, které jí mohly být příkladem, jak k tématu přistoupit – nastiňuje chronologicky vývoj československého jezdeckví ve 20. století (20 stran) a připojuje krátké medailony čtyř osobností naší drezúry (7 řádků + 20 řádků + 8 řádků + 13 řádků).

Práce je problematická i z formálního hlediska, konkrétně pokud jde o citace, které jsou neúplné, nejednotné.

Diplomka je výhradně kompilační, nenašla jsem bohužel žádný významnější ideový vklad autorky. Metodika práce neexistuje. Práce je velmi odbytá.

Z mého hlediska je na hranici obhajitelnosti, podle průběhu státní zkoušky ji navrhuji hodnotit známkou tři.

Praha, 20. 8. 2013

PhDr. Milada Sekyrková, CSc.